

ten hidtil har ydet til Halskovbroens Vedligeholdelse for Fremtiden skulde bortfalde. Jeg mener, det er en meget lempelig og dog ret effektiv Maade, hvorpaa man kan lade Korsør bidrage til denne Sag; men jeg skal paa den anden Side sige, at hvis man vil give Afkald derpaa, hvis man ikke ønsker det, er det noget, vi kunne tale om. Jeg har anset mig for forpligtet til at følge Statsbanebestyrelsens Forslag i saa Henseende, og jeg har i Grunden ikke nogen Anledning til at tro, at man i Korsør finder det urimeligt.

J. Nielsen: Da jeg ikke er Tankelæser, skal jeg over for det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) blot bemærke, at jeg ikke i nogen som helst Maade har gjort Forsøg paa at udforske, hvad Udvalget i Fjor har tænkt, men kun holdt mig til, hvad det har skrevet. Og der staar da her i Betænkningen: „Ud fra den Betragtning har man da kun set sig i Stand til som aldeles paatrængende at indstille til Vedtagelse Ombygningen af Esbjerg Banegaard og Erhvervelse af Grund til en ny Godsbanegaard i Aarhus“. Thi naar der nu staar, at man kun har set sig i Stand til at indstille de to Forslag, kan man vanskelig derudfra komme til det Resultat, at de have tænkt, at der laa noget uden for dette saa paatrængende nødvendigt, noget, som man ikke en Gang behøvede at tale eller skrive om her i Betænkningen. For øvrigt tror jeg, at det ærede Medlem baade i sine Tanker og sine Udtalelser noget har forvekslet Regeringen og Udvalget fra i Fjor.

Over for Ministeren skal jeg sige, at jeg er egentlig ganske tilfreds med det Svar, vi fik. Det blev oplyst, at Grunden til, at det ikke var fremsat, var Aarhus Kommunes Stilling til Spørgsmaalet. Da det ærede Medlem for Aarhus ikke godt kan lide, at jeg bruger Udtrykket tvært, skal jeg gerne rette det til, at Aarhus Kommune har stillet sig uvillig og afvisende over for Forslaget, men det bliver jo egentlig det samme. Naar jeg ubetænkt kommer til at tale Jydsk, siger jeg tvær, naar jeg skal tale pænt, bruger jeg det andet Udtryk. For øvrigt lod det til, at Stillingen var noget anderledes nu i Aarhus Byraad, saa man muligvis kan haabe, at der alligevel kunde komme noget ud deraf, saa man maaske kunde komme overens med Aarhus Byraad om dets Bidrag, men det skal jeg ikke fordybe mig i. Ministerens Fremstilling angaaende Aalborg var fuldstændig korrekt, hvilket jeg kan for-

sikre, da jeg selv har haft den Ære at være Medlem af det Udvalg, der var nedsat angaaende den Sag. Forholdene kunne som sagt godt være forandrede i Aarhus, uden at de derfor saadan glat væk kunne slaa Trit med. Jeg lever derfor i Haabet om, at man nok skal kunne komme overens.

Harald Jensen: Jeg tror, at der er en lille Misforstaaelse hos den højtærede Minister, naar han udtalte, at Stillingen i Aarhus Byraad er en anden, og at der nu synes at være Villighed til at genoptage Forhandlingen. Sagen er nemlig den, at der, saa vidt mig bekendt, og jeg har selv Sæde i Aarhus Byraad, aldrig har været ført egentlige Forhandlinger med det om denne Sag. Folketingsudvalget har fremsat og Folketinget vedtaget et Forslag, som er blevet fremsendt til Aarhus Byraad med Spørgsmaal, om det vilde gaa ind derpaa. Der havde ikke været ført nogen egentlig Forhandling med Byraadet i Forvejen, og der kan altsaa ikke tales om nogen Genoptagelse af Forhandlingerne. Der blev nu fra Ministeren tilsendt Aarhus Byraad Spørgsmaal om, hvorvidt det vil gaa ind paa at betale Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne eller ej. Man svarede nej, fordi man fandt, at dette var et i høj Grad urimeligt Forlangende, og Svaret kunde vel ikke falde anderledes, eftersom Forholdene ere. Med Hensyn til dette Forlangende Urimelighed vil jeg henvise til mine Udtalelser forrige Aar. Hvis denne Forespørgsel eller dette Tilløb til en Forhandling, hvad vi nu ville kalde det, fra Ministerens Side var stillet noget anderledes, hvis man f. Eks. havde spurgt Byraadet, om det i det hele taget vilde yde noget Bidrag, havde Sagen stillet sig anderledes, men man har kun stillet dette Ultimatum enten—eller, og saa svare vi selvfølgelig nej; selvfølgelig, siger jeg, fordi det er aldeles urimeligt. Den højtærede Minister udtalte, at vi selv ejede Halvdelen af den paagældende Grund. Ja, hvis det kun drejede sig om det, vi selv ejede, vilde Stillingen ogsaa være bleven noget anderledes, men det drejede sig om den Jord, der ligger foran det, Aarhus Kommune ejer, og som Aar efter Aar stiger i Værdi, saa der fordredes et ganske betydeligt Tilskud fra Aarhus Kommune, hvilket jeg vil ansætte til mellem 250,000 og 300,000 Kr. At forlange, at Aarhus Kommune skulde udrede en saadan Sum, fordi Statsbanerne have Trang til at udvide dens Areal i Aarhus, er et Forlangende, hvis